

Sestrin poljubek.

etala sta se bratec in sestra po vrtu zadej za hišo. Ivko je bil živ deček, letal je po vsem vrtu, kakor da bi bilo samo živo srebro v njem. Svarila ga je dobra sestra, naj ne leti preblizu ulnjaka, razdražil bi ondu bučelice in bučelica bi ga pičila. Ali bratec ni slušal dobre sestrice. Kakor navlaš je dirjal naravnost k bučelam in mahal z rokama na vse strani. Pa glej nesreče! bučelica razdražena zaletí se v Ivka in ga piči na roko. To je Ivka zelo skelélo in jokal se je od bolečine. Sestra ga tolaži, rekoč: „Ne plakaj, bratec moj ljubi! bučelico bova natepla, ker ti je ranila nežno ročico. A pokaži vender, da vidim, kje imaš ranico, da jo poljubim!“ — In pomolil je Ivko sestrici raneno roko, da mu poljubi ranico, ki mu jo je naredila srdita bučelica. In glej, ko mu je ljubezniva sestra poljubila raneno rókico, takój ga je prestala skeléti rana in bratec je bil zopet vesel in dobre volje kakor poprej.

Glejte otroci, koliko premore poljubek dobre in ljubeznive sestrice! Zatorej bodite si dobri in imejte se radi, kakor se to spodobuje vsem dobrim bratcem in sestricam.

Ivan T.

Pri vodi.

Na produ vrba mi stoji,
Pod vrbo pótok žuberí.

Hití, šumí glasno naprej
Pod tožno vrbo mimo vej.

In kakor zadnjikrát v slovó
Poljubi vrba ga ljubó:

Oj, z Bogom! v morje plavaš preč,
Nikdár ne vidiva se več!

Milutin.